

*Зоряна Вільгоцька,
Тернопільський національний педагогічний
університет імені Володимира Гнатюка
здобувач магістерського рівня вищої освіти,
факультету філології і журналістики
Науковий керівник:
к. філол. наук, доцент С. Бородица*

МЕДИЧНИЙ КОНТЕКСТ РОМАНУ «ВСЕ, ЩО Я ХОТІЛА СЬОГОДНІ» І. РОЗДОБУДЬКО

Роман «Все, що я хотіла сьогодні. Лікарняна повість» І. Роздобудько розкриває певні тенденції, які не були широко досліджувані в літературі, а саме: вплив та взаємозв'язок фізіологічних захворювань та психологічних проблем головної героїні Мирослави Малько. У творі письменниця гіперболізує її внутрішні переживання за допомогою хвороб, які проявляються упродовж життя жінки. Діагнози, з якими стикається Мирослава несуть дещо глибший сенс, аніж просто проблеми зі здоров'ям. І. Роздобудько змогла метафоризувати зв'язок між фізичними та психологічними проблемами головної героїні, що певною мірою полегшило аналіз твору для читача.

У центрі роману – двадцятисемирічна Мирослава Малько, яка тільки що дізналася про смертельний діагноз – саркому, що стало для неї своєрідним поштовхом до дій. Виявлена пухлина у жінки ілюструє символічну аналогію до її чоловіка, який відображає подібну деструктивну взаємодію, проте на психологічному рівні. Читач дізнається про жорстоке поводження Вадима щодо Мирослави, включаючи фізичне насильство, сильні ревності, контроль та обмеження її поведінки, а також відсутність довіри. Перебуваючи увесь день без чоловіка, жінка позбавляє себе впливу його негативної психологічної присутності. Подальший розвиток сюжету досягає апогею, коли страшний смертельний діагноз, поставлений Мирославі, насправді виявляється не її, що

вказує на глибокий символізм відчуження від чоловіка та одночасне звільнення від фізичної хвороби.

У романі письменниця звертає особливу увагу на проблеми із зором Мирослави, використовуючи це як символічний елемент, що натякає на її духовну сліпоту. Остання реалізується в байдужій поведінці головної героїні щодо свого життєвого становища. Відзначимо, що Мирослава терпляче витримує фізичне та психологічне насильства Вадима, виправдовуючи таку його поведінку своїми недбальством та провокаціями. Чоловік використовує зручність та залежність жінки для збереження контролю над нею. Це ілюструється епізодом, коли головна героїня вирішує позбутися фізичної сліпоти, використовуючи лінзи, але Вадим забороняє їй це зробити. Така ситуація метафорично відображає не лише бажання утримати Мирославу від фізичного прозріння, а й підтримувати її духовну сліпоту, щоб зберегти контроль над нею. Також головна героїня виконує рутинну роботу, яка не приносить їй задоволення. Тільки конфронтація зі смертельним захворюванням змусила її переосмислити свої мрії та бажання.

I. Роздобудько згадує серцевий напад, який стався після скандалу з чоловіком, а також крайній ступінь виснаження жінки, зафіксований медичними працівниками у лікарні. Ці події свідчать про те, наскільки сильно тіло Мирослави вимагає кардинальних змін у її житті. Додавання цих деталей дозволяє авторці підкреслити тривалість та важливість ролі негативного впливу на життя головної героїні. У такий спосіб вона акцентує на серйозній проблемі, що має далекосяжні наслідки, а також допомагає читачеві краще зрозуміти глибину та складність ситуації, з якою стикається головна героїня.

Відкритий фінал роману дає можливість читачеві самостійно вирішити, який шлях обере Мирослава: залишитися зі звичним Вадимом, чи втекти з чоловіком, якого вона знає лише один день, але з яким їй було так комфортно. Невизначеність вибору головної героїні залишається загадкою, яка триматиме в напруженні ще довго після прочитання твору. Можливо, ці події стануть каталізатором для її особистісного зростання і дозволять їй знайти внутрішню силу та рішучість змінити свою долю. Або ж Мирослава продовжить жити в старих шаблонах, дивлячись на світ через призму стереотипів, нав'язаних їй чоловіком та суспільством, не здатна вирватися з відчуженого середовища.

ЛІТЕРАТУРА

1. Роздобудько І.В. Все що я хотіла сьогодні; Лікарняна повість. Харків: Клуб Сімейного Дозвілля, 2014. 240 с.

***Зоряна Птиць,**
Тернопільський національний педагогічний
університет імені Володимира Гнатюка
студентка 4 курсу,
факультету філології і журналістики
Науковий керівник:
к. філол. наук, доцент С. Бородіца*

СТАНОВЛЕННЯ ПОСТМОДЕРНІЗМУ У ТВОРЧОСТІ ЛІТЕРАТУРНИХ ГУРТІВ КІНЦЯ ХХ СТОЛІТТЯ

Учасники літературних гуртів кінця ХХ століття представили іншу художню стратегію, ніж їхні попередники, проголосивши нові естетичні критерії. «Неавторитарній парадигмі цих об'єднань було притаманне ігрове ставлення до мовного знака, інтимно-особистісне сприйняття національного, а також усвідомлення парадоксальності сакрального» [1, с. 64]. Представниками постмодернізму є творчі угруповання «Пропала грамота», «Бу-Ба-Бу», «ЛуГоСад», «Нова дегенерація», Творча асоціація «500», «Музейний